

[Ebba Strange]

grelle, at det er en hån imod al sund idrætsudøvelse.

Det er derfor med dyb beklagelse, jeg har erfaret, at Danmark i FN ikke har stemt for en sportsboykot af Den sydafrikanske Republik. Udenrigsministerens begrundelse har været, at han ikke formelt ville binde danske idrætsudøvere gennem en tilkendegivelse i FN. Spørgsmålet er derfor stillet i håbet om, at udenrigsministeren ad andre veje vil tilstræbe det, der er den egentlige mening med FN-resolutionen.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg kunne sådan set nøjes med at svare ja, men jeg vil godt, fordi det jo er en sag, der har vakt en del diskussion, føje til dette ja, at så snart afstemningen har fundet sted i FN – vi ved ikke helt præcist endnu, hvornår det sker – så snart denne sportsdeklaration har været til afstemning, så vil jeg sende deklARATIONEN til det nyoprettede Idrættens Fællesråd. Det er et samarbejdsorgan for en lang række grupper: Danmarks Olympiske Komité, Dansk Idræts-Forbund, Dansk Firma-Idrætsforbund, De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger og De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, og dette organs formål er netop at forhandle med offentlige myndigheder. Jeg vil sende dem den stemmeforklaring, som vi har afgivet, og jeg vil offentliggøre denne stemmeforklaring i sin helhed.

Af den stemmeforklaring fremgår det med al ønskelig tydelighed, at vores afsky for hr. Vorsters apartheidsystem er usvækket, og at grunden til, at vi med stor beklagelse ikke kan stemme for resolutionen, er, at det ville indebære en moralsk forpligtelse for os til at bruge økonomisk og politisk magt til at gribe ind over for danske sportsfolks og deres organisationers fulde uafhængighed. Jeg vil gerne citere et centralt afsnit af den stemmeforklaring, som vi altså vil offentliggøre, hvori vi siger:

»I Danmark er det overladt til sportsfolke- ne og deres organisationer at bestemme, hvem de vil samarbejde med. Det er deres beslutning og deres ansvar. Det siger sig selv, at min regering ville hilse det velkommen, hvis de kom til den konklusion, at det ville være i deres egen interesse at afbryde sports- samarbejdet med Sydafrika.«

Svaret er altså et ganske klart ja.

Ebba Strange (SF):

Som jeg skriver i min skriftlige begrundelse, så beklager jeg, at man i FN ikke har stemt for sportsboykotten af Den sydafrikanske Republik. Jeg vil takke udenrigsministeren for svaret, og efter det, jeg har forstået på svaret, så vil det klart fremgå af de skrivelser, der bliver tilsendt de danske sportsorganisationer, at regeringen i hvert fald opfordrer sportsorganisationerne til at undlade samkvemmet, og det kan jeg kun være tilfreds med.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg kan helt bekræfte fru Ebba Stranges opfattelse.

Jørgen Junior (FP):

Jeg vil blot gerne fastslå et par facts med hensyn til, hvorledes forholdene er for sportsfolk i Sydafrika siden september 1976, hvor der skete en ændring. Det er således, at hvide, sorte, farvede og indiske sydafrikanere kan konkurrere med hinanden på ethvert niveau. Det er således, at alle sydafrikanske hold, som deltager i internationale sportsbegivenheder, udvælges på basis af en mixed trial, altså med andre ord på basis af, at både hvide, sorte, brune og indere bør være med. Det er således, at der ikke er nogen lov, som forhindrer nogen i at være medlem af en sportsklub helt efter hans eget valg. Der er således sorte medlemmer af hvide cricketklubber og hvide medlemmer af sorte rugbyklubber. Det er en realitet.

Fra den 1. oktober 1976 – da de nye regler kom ind – til den 31. marts 1977 afholdtes 1.433 sportsstævner, hvor flere racer deltog, og der var tale om 23 sportsgrene. De 1.305 af disse stævner blev afholdt på klubniveau, 71 på provinsniveau og 57 som nationale matcher. Og således kan der fortsættes. Der kan tales om, at tre af de sydafrikanske boksemestre er sorte, at 8 ud af 11 sydafrikanske fodboldlandsholdsspillere er sorte.

Jeg vil gerne på basis af disse helt konkrete oplysninger, som altså er fakta, spørge udenrigsministeren, om ikke han mener, at de ting, der nu foregår med hensyn til sportsdeklARATIONER, og de ting, som fru Ebba Strange ønsker skal være årsag til, at Dansk